

Zborový list

POPRADESKÝCH EVANJELIKOV

číslo VI / 2012

NOVEMBER - DECEMBER

VEČNÝ ŽIVOT

*„Toto som napísal vám, veriacim v meno Syna Božieho,
aby ste vedeli, že máte večný život.“ 1J 5:13*

V uplynulých dňoch mnohí z nás navštívili hroby svojich blízkych. V tichej modlitbe ďakovali za nich Pánu Bohu, za ich životy i za požehnanie, ktoré skrze nich prijali. Mnohí sa aj zamýšľali, čo je s ich zosnulými, čo sa deje po smrti. Niektorí si aj uvedomovali, že teraz je rad na nich, že aj oni pôjdu touto cestou každého smrteľníka a budú sa musieť rozlúčiť s touto časnosťou.

Veriaci človek má však oproti neveriacemu tú výhodu, že vie, čo ho čaká za bránou smrti. Apoštol Ján píše v liste veriacim a pripomína im, aby pamätali na to, že majú večný život. Večný život nie je život, ktorý začína až po smrti človeka. Večný život nie je záležitosť kvantity času, ale kvality vzťahu. Večný život je život žitý s Bohom, vo viere v Neho a v poslušnosti Božej vôli. Začína v prijatí Božej ponuky – ospravedlnenia skrze Kristovo die lo vykúpenia. Kto prijíma Krista ako svojho Spasiteľa a Pána, stáva sa Božím dieťaťom. Jeho život je spätý s Bohom, ktorý je večný. Tento vzťah vzájomnej lásky a dôvery je taký silný, že ho nemôže narušiť ani smrť.

Apoštol Pavel napísal na sklonku svojho života veriacim do Filipis tieto slová: „Túžim už umrieť a byť s Kristom“ (F 1:23). Veriaci človek vie, že v hodine smrti odchádza do Božej prítomnosti, do spoločenstva s Kristom. Keď príde táto chvíľa, Božie slovo nám hovorí, že „budeme Jemu podobní ... a každý, kto má takúto nádej v Ňom, očisťuje sa, ako je čistý On,“ (1J 3) vzkriesený Pán.

Toto je naša nádej, ktorou žijeme a snažíme sa byť Pánu Bohu príjemní.

Dr. Libor Bednár, zborový farár

16. nedeľa po Svätej Trojici

V túto nedeľu sme v našom kostole privítali biskupa VD ECAV brata Slavomíra Sabola, ktorý poslážil kázňou slova Božieho na text L 5:1-11 o bohatom lovení rýb. Toto posolstvo bolo adresované bratovi farárovi Michalovi Findrovi, ale aj nám všetkým, aby sme boli „dobrí rybári“ a nesmútili nad nezdarom duchovnej práce vo svojom okolí. Pán nás všetkých pozýva spolupracovať. Brat biskup vyzýval k misii aj v Poprade a želal požehnanie každej práce. Po kázni brat biskup uviedol brata farára M. Findru do funkcie farára na kaplánskom mieste v našom cirkevnom zbore. Zdôraznil pritom dve myšlienky: 1. nehovorsom primladý ... aby si staval a sadil; 2. aby posluhoval a slúžil tak ako apoštol Pavel vyznáva v liste Filemonovi. K slávnostnej chvíli prispel aj sólospiev sestry A. Lichvárovej – Stojím v básni pred Tebou – a spev zborového spevokolu. Aj my, popradskí evanjelici, sa pripájame k želaniam brata biskupa a prosíme Pána, nech požehnáva službu brata farára Findru v našom CZ a rovnako aj celú jeho rodinu.

18. nedeľa po Svätej Trojici

Táto nedeľa mala slávnostný charakter, lebo sme v chráme ďakovali za požehnanie úrod zeme. Kázeň brata farára Michala Findru na text Ž 145:14-21 bola vďakou za všetko čo z Božej milosti dostávame. Lebo starostlivá

ruka Hospodinova svet nielen stvorila, ale ho aj riadi. V cirkvi Boh výnimočne koná: uvedomujeme si Božiu blízkosť, plnenie našich prosieb a želaní a ochranu všetkých, ktorí Boha milujú. Veď „blízky je Hospodin všetkým, ktorí Ho vyzývajú v pravde. Za všetko požehnanie v piesni ďakoval zborový spevokol pod vedením novej dirigentky sestry Marty Bednárovej. Do druhej ďakovnej piesne sa hudobným sprievodom zapojili aj mládežníci – hrou na organe Michal Nikerle, na husliach Anna Gallová – a sólospievom aj sestra Marta Bednárová. Nech Pán Boh žehná prácu sestry dirigentky, zapájanie sa mladých cirkevníkov aj spev zborového spevokolu, aby sme spoločne oslavovali tvorcu všetkých darov Ježiša Krista.

20. nedeľa po Svätej Trojici

Táto nedeľa bola venovaná mladým i starším. Konfirmandi a žiaci z náboženstva spolu s bratom farárom Findrom a so sprievodom gitary zaspievali pieseň, a potom si konfirmandi prevzali Bibliu, dar cirkevného zboru, aby mohli slovo Božie čítať aj doma a naučili sa pracovať s Bibliou. V kázni brat farár (podľa textu Iz 1:10-17) upozorňoval, aby sme, mladí i starší, nepremeškali príležitosť získať večný život, poznávať Božiu milosť a nechať sa premôcť Ježišom Kristom.

Popoludnie patrilo staršej generácii životných jubilatov, ktorí najskôr v

chráme Božom prijali sviatosť Večere Pánovej. Potom v zborovej miestnosti dostali od CZ čítanie na každý deň „Tesnou bránou na rok 2013“ a mohli prežiť spoločenstvo a aj stretnutie s mnohými známymi či spolužiakmi, s ktorými sa často nestretávajú. Organizátorov stretnutia mrzí, že niektorí na pozvanie vôbec nereagovali, napriek priloženej návratke, kde mohli oznámiť či prídu, alebo uviesť dôvod prečo nemôžu prísť. Tí, ktorí prišli, vyjadrili spokojnosť a vďačnosť, že CZ takéto stretnutie organizuje a niektorí na tento deň čakajú a tešia sa naň.

21. nedeľa po Svätej Trojici

28. októbra sme si na Službách Božích v Spišskej Sobote pripomenuli 235. výročie pamiatky posvätenia chrámu a pripomenuli stručnú históriu vzniku tamojšieho evanjelického kostola. V Spišskej Sobote sa cirkev prihlásila k reformácii v polovici 16. storočia. Farár Anton Philadelphi, známy šíriteľ Lutherových myšlie-

nok, odstránil v rámci cirkevných obradov omšu a zaviedol evanjelické bohoslužby. Kostol svätého Juraja prešiel z rúk evanjelikov do rúk katolíkov štyrikrát. Po odobratí kostola nemali evanjelici svoj chrám. Usilovali sa získať od Márie Terézie súhlas na stavbu kostola, čo sa im aj podarilo. V roku 1777 bol kostol dokončený a na pamiatku reformácie posvätený. O výstavbu kostola sa zaslúžil zborový farár Samuel Augustini (*1729), rodák z Veľkej Lomnice. Bol to vnuk známeho kežmarského lekára Kristiana Auguistiniho, ktorý bol osobným lekárom kráľa a cisára Ferdinanda II. a bol povýšený do šľachtického stavu. Samuel Augustini študoval teológiu, matematiku a algebru. Po skončení štúdií pôsobil ako pedagóg evanjelického Lýcea v Kežmarku a od roku 1761 až do smrti (†1792) ako zborový farár v Spišskej Sobote. Práve za jeho pôsobenia získal cirkevný zbor povolenie na stavbu kostola. Preslávil sa však aj ako prírodovedec a sociológ.

KONFITÁBOR

*Mgr. Ing. Michal Findra,
mládežnícky farár*

V dňoch 26.8.-1.9.2012 sme boli v letnom tábore s konfirmandmi a dorastencami z celého seniorátu. Takto sme strávili záver prázdnin – nielen mládežníckymi aktivitami, ale aj duchovným budovaním sa nad Slovom Božím. V tábore sme mali rôzne za-

stúpenie. Niektorí z nás boli starší pomocníci, niektorí mladší a niektorí účastníci. V nasledujúcich riadkoch sa môžete dočítať čo všetko sme zažili.

Po príchode do zariadenia Helianthus na Sigorde sme sa ubytovali a plynule sme prešli do večerného programu. Tu sme sa oboznámili s programom tábora, motivovaného ži-

votom kráľa Dávida. Rozdelili nás do skupín, ktoré počas trvania tábora súťažili, pomáhali a robili iné aktivity. Tiež sme mali úvod do témy a poznávanie osobnosti kráľa Dávida.

Každý deň pobytu bol ladený na nejakú tému, napríklad: Dávid a Saul – prenasledovanie, Dávid a Jonatán – priateľstvo, Dávid a synovia – rodinné nažívanie, Dávid a Batšeba – cudzoložstvo, Dávid a Nátan – pokánie, Pomazanie Dávida – Božie požehnanie. Ku každej téme jedna skupinka nacvičila situačnú scénku. Náš program bol doplnený kreatívnymi vstupmi pri výklade Božieho slova, ako filmové ukážky, vyobrazenia, prvky zážitkovej pedagogiky. Témy boli zobrazené aj symbolmi, ktoré sme postupne dostávali ako prívesky na náramok. Počas spoločných stretnutí sme spievali mnohé piesne, z nich niektoré sa stali táborovými hitmi.

Mládežníci a konfirmandi mali tiež priestor na športovanie. Súťažne sme hrali frisbí a indiaka. Neformálne futbal a volejbal. Pán Boh nám pritom požehnal nádherné počasie a svoju ochranu. K dennému táborovému životu patrili aj rôzne súťaže a vorkšopy. Jeden deň sme kreatívne putovali prírodou, vedúci prezentovali jednotlivé deje zo života Dávida a skupiny plnili rôzne úlohy. Iný deň sme vyrábali luky a terče, ktoré boli tiež súčasťou života kráľa Dávida. Ďalší večer sme si pozreli film „Save to live“, v ňom bolo krásne vyobrazené priateľstvo i sklamanie, ale najmä Božia moc viesť mladého človeka, ktorý robí aj chyby – hriechy. Voľný čas sme poväčšine využili na oddych, ale aj na prehĺbenie priateľstiev. Medzi nami vznikli vzácne väzby, ktoré sa nám nechcelo opustiť, a tak lúčenie na konci tábora bolo ťažké. Tešíme sa však na ďalšie stretnutia...

Mária Krajniaková

Už tradične – ako každý rok – sa 15. septembra konal „Deň Tatranského seniorátu“ v evanjelickom chráme Božom v Podhoranoch. Mnohí z nás, ktorí obec ani cirkevný zbor nepoznajú, sme boli veľmi milo prekvapení miestom stretnutia, upraveným a priestranným chrámom Božím.

„Kresťan a svet rozhlasu, televízie a internetu“, to bola téma tohtoročného stretnutia ktorá je aktuálna, zaujímavá a podnetná pre každého, pretože s tieto elektronické médiá sa stali dennodennou súčasťou nášho života. Aké stanovisko máme ako kresťania zaujať k prezentovaným programom a správam, to nám prednášajúci v jednotlivých skupinách (deti, mládež, stredná a staršia generácia) obsérne podali sestra Matisová, brat Slávik, sestra Hroncová - Faklová a brat Hronec.

Všetci vieme, ako na nás, a najmä na naše deti a vnúčatá, pôsobia tieto média; aké doslova braky sa na obrazovkách prezentujú, a preto sa nám treba nielen zamyslieť, ale hlavne konať. Nemáme všetci toľko odvahy odstrániť televízory z našich domácností ako vyznal jeden brat. Vieme, že tieto výdobytky modernej doby neprinášajú vždy len úžitok a pomoc, treba pri tom len vedieť rozlišovať a najmä pridržať sa toho, čo nám radí Božie Slovo. V liste apoštola Pavla Tim 2:16-17 čítame pre naše poučenie: „Prázdnymsvetským rečiam sa vyhýbaj, lebo sa budú ďalej vzmaňať v bezbožnosti a ich reč bude rozožierať ako rakovina.“

Stretnutie bolo vynikajúco pripravené a zabezpečené, preto naša vďaka patrí všetkým, ktorí sa o to pričínili. Najväčšia vďaka však patrí nášmu Pánovi, ktorý nám žehnal a spravádzal nás.

DETSKÁ BESIEDKA

Alena Findrová

„Už ideme? Kde mám čiapku? Kto je to? Prišla aj moja kamarátka! Držím ti miesto.“ Takéto a podobné myšlienky blúdžia každú nedeľu ráno v predných laviciach nášho kostola. „Ešte cukrík od babky a už ideme.“ Deti odchádzajú na besiedku od oltára s Božím požehnaním a s vypravádzajúcim

pohľadom rodičov či starých rodičov.

Kam to stále chodia a čo tam robia? V zborovej miestnosti prežívajú tiež svoj spôsob Služieb Božích. Tam je však všetko pripravené tak, aby aj oni, naši najmenší, mohli pochopiť Božiu lásku k nám ľuďom. Učia sa hovoriť svoje prvé modlitbičky, skladať rúčky, spievať zo srdca na oslavu Pána Boha. No nie len to. Spolu sa rozprávame

ako to bolo celkom celkom dávno, keď Pán Boh tvoril našu zem. Rozprávame sa o tom, že Pán Boh je veľmi múdry, keď všetko stvoril; keď to všetko, čo je okolo nás vzniklo len Božím Slovom. Potom si spolu vyrábame Knihu stvorenia. Je v nej veľa zvieratiek a stromov, stvorených Pánom Bohom, ale sme tam aj my sami. Veď aj nás stvoril Pán Boh a nie hocijako, ale tak, ako nikoho iného na celom svete.

A keď sa spolu pozrieme na naše deti, musíme Pánu Bohu ďakovať, že

ich dal práve nám, a že sú také nádherné. No nie? A tak ich znova každú nedeľu privádzajme do tejto našej Božej rodiny, aby tu mohli aj ony žiť. Veď miesta pre deti je a bude stále dosť aj v našich srdciach. Nieкто povedal, že dom bez detí je ako zvon bez srdca. Modlime sa za naše deti a privádzajme ich do Božej blízkosti a spoločenstva Božej rodiny, aby sa aj ich hlasy ozývali na slávu Božiu ako nádherné zvony.

17. STRETNUTIE SESTIER

17. stretnutie sestier Evanjelickej aliancie v Račkovej doline

Mária Bobovská

Ozdobnou korunou sú šediny – to bola téma tohto stretnutia v dňoch

26.9 - 30.9.2012. V Žalme 92:14-15 je napísané: „Tí, čo sú zasadení v dome Hospodinovom, prekvítať budú na nádvoriach nášho Boha, ponosú ovocie i v šedinách a budú svieži, čerství, aby zvestovali, že je priamy Hospodin,

moja skala, v ktorej niet neprávosti.“ Na základe tohto textu sme si vypočuli prednášku o stromoch, ich koreňoch a ovocí, aj o ovocí Ducha. Jeremiáš (17, 7-8) potvrdzuje, že „požehnaný je človek, čo dúfa v Hospodina, ktorého nádejou je Hospodin. Bude ako strom zasadený pri vode, zapustí korene pri potoku, nebojí sa, že príde horúčava: lístie mu ostane zelené, ani v suchých rokoch nemá starosti, neprestajne rodí ovocie“.

Počas stretnutia zazneli mnohé modlitby, piesne, chvály aj svedectvá o úžasnom živote s Bohom. Veľa ta-

kýchto stretnutí nám prakticky ukazuje, ako sa nepoddať sklúčenosti a ako načerpať novú nádej. Biblia nás vyzýva, aby sme premýšľali a ďakovali Pánovi za Jeho vernosť, nech je naše srdce pevné aj napriek búrkam zúriacim okolo nás. Uprostred ťažkých dní nás potešuje vedomie, že Pán má všetko pod kontrolou, pretože to dokázal už tisíckrát. Dokonca aj to, čomu v tej chvíli nerozumieme, žiaľ, ktorý nás postihol, má slúžiť pre naše dobro. Boh miluje svoje deti a zo žiadneho z nich nespustí svoj zrak.

MISIA V RODINE A CIRKEVNOM ZBORE

Zuzana Hybenová

Modlitebné spoločenstvo ECAV pripravilo v poradí už 15. ročník biblicko-rekreačného týždňa v Herľanoch v dňoch 8.-12.10.2012. Téma tohtoročného týždňa bola: Cirkev Kristova a jej misia vo svete. Hlavným prednášateľom bol farár Stanislav Kaczmarczyk z Českého Tešína, prednášal aj biskup VD ECAV Slavomír Sabol a farár Michal Hreško. Ranné a večernej pobožnosti a semináre viedli niektorí prítomní farári alebo farári z blízkeho okolia, ale aj laickí účastníci. Organizovanie a vedenie zabezpečujú s veľkou láskou a dôslednosťou farárski manželia Ľuboslav a Monika Beňovci.

Jedna z prednášok farára Stanislava Kaczmarczyka sa týkala misie v rodine a cirkevnom zbore. Táto téma je

nám blízka a aktuálna pre každého kresťana, preto chcem o nej trochu viac napísať.

Pán Ježiš povedal: ... čiňte mi učeníkmi všetky národy ... učiac ich zachovávať všetko, čokoľvek som vám prikázal.“ (Mt 28:19-20) Tento príkaz platí aj pre veriacich rodičov. Kresťanskí rodičia dostávajú úlohu činiť učeníkov Pána Ježiša zo svojich detí. Už aj starozákonní rodičia mali príkaz Hospodinove slová vstúpiť svojim synom a samozrejme aj dcéram (5M 6:7) V Novej zmluve platí povinnosť viesť deti k Pánovi Ježišovi v Mk 10:14: „Dovoľte deťom prichádzať ku Mne a nebráňte im, lebo takých je kráľovstvo Božie“. Božie slovo nám ukazuje mnoho príkladov, kde uverili celé rodiny, napr. Kornelius, žalárnik vo Filipis, Eunika – matka Timoteova.

Poskytuje tiež rady rodičom pre duchovné vedenie detí (Ef 6:1-4) „Deti, poslúchajte si svojich rodičov v Pánovi, lebo to je spravodlivé. Cti si otca i matku – to je prvé prikázanie so sľúbením – aby sa ti dobre vodilo a aby si dlho žil na zemi. A vy, otcovia, neodráždite si detky, ale ich vychovávajte s prísnosťou a napomínaním podľa Pána.“

A ako je to dnes? Rodičia sú príkladom svojim deťom, keď každý deň spolu čítajú úsek z Biblie a spolu sa modlia. Deti musia vidieť, že rodičia žijú s Pánom Bohom. Lebo už v detstvom veku sa rozhoduje ako budú žiť ich budúce rodiny. Veď si prajeme, aby Pán Boh požehnával naše rodiny.

Aj misia v cirkevnom zbore je dôležitá. Pritom treba zapojiť zbor do modlitebného zápasu. V zbore treba venovať mimoriadnu pozornosť deťom, dorastu a mládeži. Rodina a zbor majú byť ako Božia rodina – dôležité sú vzťahy, spoločenstvo, vzdelávanie, aby boli zdrojom svetla pre okolie, lebo Pán Ježiš hovorí (Mt 5:16) „Tak svieť vaše svetlo pred ľuďmi, aby videli vaše dobré skutky a vebili vášho Otca, ktorý je v nebesiach!“

Máme čo zlepšovať v rodinách i v cirkevných zborech tak, ako nám to prikazuje Božie slovo. Plňme príkaz Pána Ježiša „byť učeníci“ všade vo svojom okolí. Nech Pán Boh žehná každú takúto snahu.

ROZHOVOR S MICHALOM FINDROM

Rozhovor s Michalom Findrom, novým členom Výboru EVS

Z Informačného listu EVS č. 2/2012 (vydaný na jar t. r.) prevzala Zuzana Valeková

Michal Findra pochádza z Kysúc, kde prežil prvých 18 rokov svojho života. Študoval na Stavebnej fakulte VŠT v Bratislave, kde z milosti Božej, mohol uveriť v Pána Ježiša Krista. Internát Bernolák, kde býval, stojí vedľa evanjelického kostola na Legionárskej ulici. Z okna sa naň často pozeral, a tak sa tam raz išiel pozrieť. Bol to taký prvý kontakt s našou cirkvou. Prijal pozvanie do zboru vo Veľkom Slavkove, kde pôsobí s manželkou Alenkou a

troma deťmi Miškom, Jankou a Zuzkou.

Prečo si sa rozhodol prijať ponuku stať sa členom Výboru EVS?

Už dlhšie som poznal službu EVS a bol som aj členom EVS, tak to bolo pre mňa prirodzené; keď som dostal pozvanie do Výboru EVS, že som po zväžení a modlitbách prijal s Božou pomocou pozvanie byť ešte bližšie pri diani v EVS. Veľmi blízka mi je služba literatúrou a teším sa z každej dobrej kresťanskej knihy, ktoré publikuje aj EVS. Tiež mi záleží na misijnej službe hlavne na východ od nás, čo je súčasťou služby EVS.

Na mnohých miestach vidíme stagnáciu, čo je potrebné, aby cirkevné zbory ožili?

Stagnácia je daná dobou. Prišlo k nám, čo sme po revolúcii videli na návštevách zborov na západ od nás – na bohoslužbách pár ľudí. Mnohé aktivity, ktorými sa cirkev snažila presadiť na pestrom trhu možností konzumného západného sveta. U nás prišlo po revolúcii v r. 1989 k veľkému záujmu o cirkev, ale ten opadol a dnes sme v podobnom stave, ako cirkev na západe. Žijeme v konzumnej slobodnej spoločnosti. Ľudia majú všetkého nadostač a akoby Pána Ježiša už nepotrebovali. Vidíme to aj v nedeľu, keď je nás na službách Božích pár, ale obchodné centrá sú plné. Čo konať? Som presvedčený, že evanjelium Kristovo má moc osloviť aj dnešného človeka. Viera v Pána Ježiša je to najlepšie, čo človek môže mať. Preto máme akýmkoľvek kultúrne relevantným spôsobom hovoriť ľuďom evanjelium a Duch Svätý dá ľuďom vieru na spasenie, ľudia sa začlenia do našich zborov a príde oživenie. Ak sme veriaci a poznáme Kristovu spasiteľnú moc, potom máme každý zodpovednosť nemlčať, ale v úprimnej láske ku všetkým ľuďom okolo nás zvestovať záchranu v Pánovi Ježišovi. Nemôžeme čakať, že to za nás urobí niekto druhý, je to naša zodpovednosť. Modlime sa, poznajme Božiu vôľu ako a kde ísť zvestovať evanjelium a prinesme ho tomuto hynúcemu konzumnému svetu.

Angažoval si sa pre misiu na Ukrajine, v júni ideš s EVS do Bieloruska, prečo ti záleží na misii v týchto krajinách?

Už od roku 1998 pravidelno-nepravidelne cestujem na krátkodobé misijné pobyty do Ruska, na Ukrajinu a teraz bude možnosť ísť do Bieloruska. Je to taký paradox. V dobe socializmu som sa musel učiť deväť rokov ruštinu a nemal som to veľmi v obľube. Teraz sa veľmi teším z toho, že Pán Ježiš zmenil môj pohľad na ruštinu, Rusko a ostatné krajiny bývalého Sovietskeho zväzu. Dostal som lásku poslúžiť kresťanom a ostatným ľuďom v týchto krajinách nielen návštevou, ale aj zvestou Božieho slova v ich domácej reči. Videl som, ako sa veľmi tešili, keď sme prišli, že sme pomohli, viedli biblické vyučovanie, spievali aj ruské piesne na Božiu oslavu. Evanjelická cirkev v postkomunistických krajinách Ruska je v menšine a často živorí. Preto každá naša podpora pre týchto kresťanov znamená veľké povzbudenie. Pamätám si, ako mi bratia a sestry povedali, ako sa veľmi tešia, že sme prišli medzi nich ako ich slovanskí bratia, kresťania. Vyznali, že im lepšie rozumieme ako iní misionári, lebo sme ako oni – Slovania.

Prečo si sa rozhodol stať sa farárom, keď si vyštudovaný stavebný inžinier?

Nie je to dlhá história. Keď ma bratia zo SEM-u pozvali k spolupráci s „generálnou“ cirkvou pomôcť budo-

vať mládežnícke centrum vo Veľkom Slavkove, tak som vnútorne prežil povolanie slúžiť mladým ľuďom v našej cirkvi. Rozprával som sa o tom s bratom biskupom Filom a on mi odporučil študovať teológiu, a potom slúžiť v cirkvi. To sa potom s Božou pomocou stalo.

Veľa si slúžil v SEM-e a stále pracuješ aj s mládežou. Prečo?

Duchovne som sa začal orientovať v bratislavskom zbere v čase môjho prvého vysokoškolského štúdia. Po poznaní Božej záchrany v Pánovi Ježišovi, hlavne cez štúdium Biblie, som sa zaradil do zboru v Bratislave na Legionárskej ulici a hlavne v mládežníckej službe. Potom som sa presťahoval pod Tatry a slúžil som nielen v Slavkove, ale aj v SEM-e, kde čiastočne pomáham so študijnými programami. Ako pracovníci s mládežou sme sa v mladšom období sťažovali, že nemáme veľa starších bratov a sestier, ktorí by na nás dozreli a pomohli nám v rámci duchovného smerovania a boli pre nás oporou v praktických otázkach života v cirkevnom zbere, senioráte či dištrikte. Vtedy sme si povedali, že keď budeme starší, nenecháme to tak a postaráme sa o mladších. Niekde som potom aj čítal, že najlepší vedúci mládeže má tak okolo 40 rokov. Tak som teda ostal a snažím sa, z Božej milosti, nejako ostať takým starším bratom pre mládežníkov a dorastencov. Dúfam len, že im budem ešte nejako osožný.

Si otec troch detí, čo je pre teba v ich výchove najpodstatnejšie?

Nech to znie ako klišé, ale je to pravda. Najpodstatnejšie pre nás je kresťansky ich vychovávať. Ak žijeme, s manželkou Alenkou, ako kresťania, tak to v prvom rade platí v rodine. Ďakujem Pánu Bohu, že Alenka je v kresťanskej výchove dôslednejšia ako ja.

Uvedomujem si, že jedna vec, ktorú môžeme našim deťom dať je, že ako rodičia otvorene hovoríme o našom živote viery v Pána Ježiša Krista. Ako poznávame Božiu vôľu. Prečo sa tak alebo onak rozhodujeme. Sú to veľmi konkrétne veci. Napríklad ohľadne nedele. Chceme v nedeľu byť viac v zbere, a tak jasne vieme deťom povedať, čo pre nás znamená počúvať Božie slovo, spievať kresťanské piesne, modliť sa. Aj spolu potom rozoberáme, čo to pre nás znamená.

Našou zodpovednosťou je s deťmi, primerane ich veku, čítať Božie slovo a spoločne sa modliť. Robiť to pravidelne, najlepšie každodenne. Používame rôzne zamyslenia, čítania z Biblie s výkladom; niekedy si priamo prečítame stať z Božieho slova a rozprávame sa o nej.

Tiež je dôležité postaviť jasné hranice založené na kresťanských hodnotách. Napríklad ohľadom literatúry. Nie každá kniha je vhodná na čítanie a buduje. Našli sme si čas na pochopenie a vysvetlenie kníh, čo nás v nich buduje a čo odvádza od Pána Ježiša. Podobne je to s televíziou. Dobré je sadnúť si s deťmi, vybrať si program,

sledovať ho, a ak je potrebné, aj ho komentovať. Ani internet nemôže zostať bez hraníc. Dávame pozor, koľko a čo robia deti na internete. Diskutujeme o tom.

Dôležité je aj byť spolu s deťmi. Dnes je veľký tlak na získanie určitého materiálneho statusu, čo vyžaduje veľa práce a málo voľného času. Niekedy treba povedať: nebudeme mať to alebo tamto, ale budeme spolu. Vďaka Bohu za spoločné rodinné chvíle.

Čo ťa v službe drží aj vo chvíľach keď sa nedarí?

Aj ja prechádzam obdobiami púšte, sucha, vyhorenia. Vtedy poznám len to najpodstatnejšie, čo ma vždy dvíha pokračovať, a to je Kristus sám. Keď už nič nemám, mám to hlavné – Krista. Pre mňa osobne, je to občerstvujúce obdobie, lebo sa prestanem spoliehať na seba a všetko môžem dávať do Božích rúk. Asi je to Božia škola nespoliehať sa sami na seba a na naše schopnosti.

Samozrejme, veľmi silnou oporou mi je Alenka a deti. Sú so mnou a držia ma.

AFRIKA A MISIA NA NÍLE

Z časopisu Pramene vybrala Zuzana Hybenová

Náš CZ spolupracuje s Misiou na Níle (MN), ktorá pôsobí v severovýchodnej Afrike. Pletieme a háčkujeme potrebné veci, prispievame aj finančne, ale veľmi potrebná je aj modlitebná podpora, lebo bez Božej pomoci by sa práca v ťažkých podmienkach sotva darila.

Čo táto misia v Afrike robí, a ako je pomoc potrebná, si ukážeme na jednej z krajín Afriky. Eritrea je malá krajina, ktorá bola v 19. storočí talianskou kolóniou, v r. 1962 bola pričlenená k Etiópii a až od r. 1991 je nezávislým štátom. Odvtedy zavládol krehký mier, ale o tom, kade má prechádzať hranica sa obe krajiny nevedia dohodnúť. Nevyjasnená situácia s Etiópiou

spôsobuje, že mnohí muži a ženy sú vo vojenskej službe. Z počtu obyvateľov moslimovia tvoria 50 % a ďalších 50 % kresťania. Napriek ústavnej slobode vierovyznania sú kresťanské hnutia pod veľkým tlakom.

Eritrea je neúrodná hornatá krajina. Vody je málo a roľníci, tvoriaci 75 % obyvateľstva, odvádzajú tvrdú prácu. Výnosné žatvy ničia pôdne erózie a sucho. Z 5 miliónov Eritrečanov je 43 % mladších ako 15 rokov. Pre všetkých od 7 do 13 rokov platí povinná školská dochádzka. Avšak len polovica detí navštevuje základnú školu a jedna pätina strednú školu. Triedy sú preplnené, v priemere sedí 63 detí v jednej triede základnej školy, 97 na strednej škole. Viac ako 40 % je analfabetov.

Škola, ktorú zriadila MN v Adi Qu-

ale dnes ponúka miesto pre 1272 detí. Chcelo by prísť viac detí, ale vyučovať viac ako 80 žiakov v triede už nemá zmysel. Vyučuje sa v dvoch zmenách ráno a popoludní. Väčšina žiakov je z chudobných rodín, platia len symbolické školné. Zvyšok nákladov, 42 Eur na dieťa a rok, sa pokrýva z darov. Škola patrí k najlepším v krajine. Mnohí bývalí žiaci zastávajú dnes zodpovedné regionálne posty a tiež posty v obchodnom živote.

Zaujímavé je, že deti sa tešia na veľkú prestávku, keď sa stretnú na školskom dvore a čakajú, aký biblický príbeh im učiteľ porozpráva. Deti súperia o to, kto sa bude môcť nahlas modliť.

V areáli školy žije ako veľká rodina 80 detí z rozvrátených rodín, odľahlých oblastí alebo aj s telesným postihnutím. Mnohé deti z internátu patria k najlepším žiakom, lebo majú

dostatok času na učenie, elektrické svetlo a dobrú starostlivosť pri písaní úloh. Naproti tomu iné roľnícke deti musia počas dňa pracovať a večer nemajú svetlo vo svojich chatrčiach.

V internáte dostávajú na raňajky chlieb a čaj, na obed sa podáva jemný okrúhly chlieb a šošovicová omáčka, na večeru to isté, len omáčka je hrachová. Internátne deti musia po vyučovaní pomáhať pri rôznych prácach – pri praní, zametaní, umývaní hrncov a iných. Po skončení dňa stoja v rade pri jedinom vodovodnom kohútiku a do plechových misiek si naberajú vodu na umývanie. Sú bohaté, lebo majú tečúcu vodu. Väčšina eritrejských detí musí vodu nosiť z ďaleka.

Zamyslime sa nad tým, aký život je v niektorých krajinách a myslime na nich v modlitebných chvíľach.

UŽ JEDNA MODLITBA ZMENÍ SVET

Billy Graham, z nemčiny preložil Mikuláš Lipták

Rozhodujúce pre moju prácu sú modlitba a pokora pred Bohom. Kto ako evanjelista káže Dobrú správu Božiu, musí mať stále jasno v tom, že je totálne závislý od Ducha Svätého. Inak nemôže očakávať, že Boh požehná jeho prácu, ktorú mu uložil. Často sa ma pýtali, prečo prichádza tak veľa ľudí na naše evanjelizácie. Moja odpoveď na to je stále tá istá a je veľmi

jednoduchá: Modlitba, modlitba a ešte raz modlitba!

Apoštol Pavol radí zboru v Tesalonikách, aby sa modlili „neprestajne“ (1.Tesalonickým 5,17). Túto radu môžem len privítať. Áno, ja sa modlím neprestajne - keď kráčam alebo hovorím, keď ležím, alebo robím čokoľvek. Často sa dokonca modlím, kým sa rozprávam s ľuďmi. Potom sa modlím napríklad: „Pane, pomôž mi, aby som teraz povedal tie správne slová“. Alebo sa modlím: „Daruj mi, aby

som sa teraz správne vyjadril. Aby to, čo poviem, toho druhého povzbudilo, aby tiež Tebe veril." Áno, je to možné: s niekým sa rozprávať a zároveň sa modliť za dobrý priebeh rozhovoru.

Aj keď kážem, modlím sa: „Pane, nechaj moje slová, aby prenikli do srdc poslucháčov. Nechaj ich tam spôsobiť to, čo tam Tvoja vôľa chce vykonať.” Používam modlitbu a tiché spoločenstvo s Bohom na to, aby som si „dobil svoje duchovné baterky”. A vždy, keď zistím, že som zhrešil, vyznám pred Bohom všetko, čo mi príde na um. Pri tejto „spovedi” Ho prosím aj za to, aby nazrel do môjho srdca, ktoré hriechy tam ešte nepozorovane ležia. Pritom často objavím veci, na ktoré som vôbec nemyslel.

Moja žena a ja žijeme v Severnej Karolíne. Keď mi to ešte zdravie dovoľovalo, veľmi rád som na tunajších dlhých a osamelých cestách behával a počas toho som sa prirodzene stále modlil. Popri mojich súkromných modlitbách mám ale aj pevné doby, keď sa modliem s manželkou. Každý večer si spoločne čítame v Biblii a spolu sa modlíme, skôr ako ideme do postele. Ráno, po raňajkách si pozriem televízne správy a potom mám hodinu „tichý čas”. Pritom si čítam v Biblii, alebo k tomu nejaký komentár a predkladám pred Boha svoje modlitebné záležitosti. K tomu patria aj mnohí ľudia, ktorí stoja na mojom modlitebnom zozname.

Biblia hovorí, že sa máme modliť „vhod-nevhod” (porovnaj z. Timoteo-

vi 4,2). To znamená, že sa máme stále modliť, lebo naša modlitba je naša každodenná „čerpacia stanica”. Potrebujeme to k životu ako jedlo a pitie alebo ako spánok a bdenie.

Raz som počul pôsobivý príbeh o manažérovi veľkého podniku. Jeho sekretárka mala príkaz, v určitú dennú hodinu každého návštevníka odbiť, lebo on má vtedy dôležitú schôdzku. Jedného dňa prišiel predchádzajúci majiteľ, starší pán a chcel okamžite rozprávať s manažérom. Na to mu sekretárka vysvetlila, že svojho šéfa nesmie v nijakom prípade vyrušovať, lebo má dôležité rokovanie. Na to sa ten starší muž rozčúľil. Hneď zaklopal na dvere a vstúpil. Tam videl toho mladého manažéra na kolenách, pohrúženého v modlitbe. Opatrne vytvoril dvere a opýtal sa sekretárky: „Robí to stále?” „Áno”, odpovedala, „každé ráno.” Zamyslene povedal ten starší pán: „Potom sa nemusím čudovať, že ja ho stále znova musím pýtať o radu.”

Žijeme v nebezpečnej dobe. Oveľa viac sme odkázaní na modlitbu! Nie je to len zdroj sily, ale ponúka nám orientáciu v dôležitých otázkach a celkom konkrétnu pomoc. Nič nedokáže toľko ako modlitba. Keď sa modlíme, prosíme plní dôvery a pokory Boha o pomoc. Vieme, že nás má tak veľmi rád, že dokonca dal Svojho vlastného Syna za nás. Zakaždým, keď kážem pred skupinou ľudí, prajem si, aby každý jednotliviec pri odchode Boha prosil o odpustenie svo-

jich vín a aby sa vo viere zveril Ježišovi. Tak veľa môžeme ovplyvniť a zmeniť,

keď sa Mu zveríme a denne s Ním žijeme v modlitbe.

MODLITBA

Pane Ježiši, obráť svoj milostivý pohľad na našu cirkev a zmiluj sa. Prosíme Ťa, odpusť nám, že dnes tak málo stojíme o svoje duchovné dedičstvo, pre ktoré mnohí naši predkovia kladli svoj život. Že opúšťame spoločné zhromaždenia, ktoré kladú dôraz na biblické hodnoty ako skúmanie pravdivosti učenia a radšej bez výhrad pri-

jíname nové, tolerantné myšlienky.

Prosíme Ťa, pomôž nám, aby sa nám Biblia stala knihou nášho života, podľa ktorej budeme žiť. Pomôž tiež duchovným pastierom milovať svoj zverený ľud, aby mu svojou láskou a dobrotou ukázali, aký dobrý si Ty, a tak uverili, že sa oplatí Teba nasledovať. Amen.

ŽENA V POZADÍ REFORMÁCIE – KATHARINA VON BORA

460. výročie smrti

Marta Sedláčková a Markéta Halamová; zdroj: internet

V záhrade bývalého augustiánskeho kláštora vo Wittenbergu stojí zvláštna socha. Z dverí vychádza energickým krokom žena v dlhej sukni. Katharina von Bora.

Narodila sa 29. januára 1499 v Lippendorfe v rodine schudobneného šľachtica. Spočiatku jej život určovali vonkajšie okolnosti. V početnej rodine panovala chudoba a zrejme preto ju ako šesťročnú poslali do kláštornej

školy. O štyri roky neskôr sa stala chovankyňou kláštora v Nimbschen.

Na jeseň roku 1515 zložila rehoľné sľuby. Či dobrovoľne, to zostáva otáznou. Zanedlho potom prišlo v Nemecku k sedliackym nepokojom. Kláštoru hrozilo vyplienenie, a to bol pravdepodobne dôvod, prečo sa dvanásť mníšok rozhodlo utiecť. Objavil sa však ešte jeden závažný dôvod: do kláštora sa dostali Lutherove myšlienky. Katharina von Bora mala konečne možnosť rozhodnúť sa, ako naloží so svojím životom. Bola medzi dvanástimi ženami, ktoré odišli z kláštora uprostred noci v zásobovacom voze. Stalo sa to na veľkonočné sviatky roku 1523. Tri z týchto žien našli útočisko vo svojich rodinách, ostatné hľadali azyl v Lutherovom Wittenbergu.

Pre osem žien Luther skoro našiel

manželov a živateľov. Len Katharina vystriedala niekoľko ubytovateľov, okrem iných i v byte maliara Lukasa Cranacha. Jej prvé zasnúbenie bolo zrušené, keď mladý muž poslúchol svoju rodinu, ktorá mu zakázala sobáš so zbehnutou mníškou. Katharina si však tiež presadila svoje – keď sa o ňu uchádzal ďalší záujemca, odmietla ho pre pochybnosť o jeho charaktere.

Raz k nej poslali ako dohadzovača Nikolausa von Amsdorf, ktorý povedal: „To nezodpovedá Pánovej vôli, aby slečna ako vy zostala slobodná, pretože nedostala práve toho, ktorého chcela.“ Katharina pohotovo opáčila: „A kto hovorí, že chcem zostať slobodná? Napríklad vás, alebo takého pána Luthera, by som si celkom rada vzala za muža!“ Nevieme, do akej miery myslela svoje slová vážne. Ale prejavila sa tu jedna z jej obdivuhodných vlastností, a to schopnosť pohotovo a s humorom reagovať i na zložité životné situácie. Luther prijal tento výrok s úsmevom, ale zanechal v ňom taký hlboký dojem, že si ho dokonca zapísal.

Svadba sa konala 13.7.1525. Sobáš dvadsaťšesťročnej Kathariny a štyridsaťdvaročného Martina Luthera vykazoval mnoho ťažkostí. Svadba vzbudila nesúhlas; ozval sa i Lutherov dôverník Melanchton. Na katolíckej strane to dalo dobrú príčinu na tlačenie hanobiacich letákov o sobáši mnícha s mníškou. Sám Luther mal zložitú povahu a hospodárska situácia novej rodiny nebola práve ružová. Ich vzájom-

né puto však tvorilo akési šľachtictvo ducha a prehlbovala sa aj ich duchovná spriaznenosť.

Po sobáši prenechal muž Katharine starostlivosť o dom a hospodárstvo. V tejto svojej úlohe si počínala samostatne. Rozšírila stajne a záhrady, ktoré poskytovali obživu pre obyvateľov „Čierneho kláštora“. Kúpila rybník, a pretože kláštor mal právo varenia, začala variť pivo. Založila vinice a chmeľnicu. Luther obdivoval jej správcovský talent a žartom jej hovoril „Herr Käthe“ – „Pán Katka“. Okrem vlastných šiestich detí, synovcov a neterí, sa starala o služobníctvo, študentov, učiteľov a hostí. Vraj navonok prísna a energická, vedela byť ku svojim deťom láskavá. V Lutherových listoch sa zachoval obraz starostlivej matky, pamätajúcej na vzdelanie detí a ich zodpovedné vedenie ku viere.

Katharina akoby uprostred svojho života zažiarila. Manžel Martin jej poskytol vedľa seba dostatok priestoru, aby slobodne využila všetky svoje obdarovania. V jej povahe bola obdivuhodná živosť až živelnosť. Mnohokrát musela preukázať statočnosť a vytrvalosť. Nasledovania hodný je jej záujem o otázky reformácie a viery. Nebola len schopná žena v domácnosti, ale sledovala Lutherovu prácu i jeho rozhovory s kolegami a priateľmi.

Vo Wittenbergu ukazujú okno, pri ktorom priadla. Z výklenku súčasne dozerala na prácu na dvore a v hospodárstve. Hneď vedľa stával povestný Lutherov stôl, pri ktorom sa viedli te-

ologické debaty, a do nich vraj Katharina neváhala tiež prispieť svojim názorom.

Lutherovi bola veľkou oporou v jeho chorobe a starnutí. Keď veľký reformátor v roku 1542 zomrel, jej postavenie sa zhoršilo. Koniec jej života znovu pohltil beh okolností. Vtedajšia doba nepoznala ženu ako samostatnú poručníčku vlastných detí. Zostatok

života prežila v starostiach o upadajúce hospodárstvo, niekoľkokrát utiekla z mesta pred morom a vojnou. Najhoršia bola postupná strata priateľov a spoločenská izolácia.

V ekumenickom kalendáriu má sviatok 20. decembra – v ten deň roku 1552 Katharina zomrela pri meste Torgau v Sasku, na úteku pred morom, keď podľahla zraneniu na ceste.

CHERUBÍNSKÝ POUTNÍK (ÚRYVOK)

Pevný, jak skála je, ryzí jak zlata třpyt,
tvrdý, jak krystal je, má duch tvůj vždycky být.

Bůh ve mně ohněm je, a já zas jasev v něm:
Což nejsme horoucně si spjati navzájem?

Člověče, vzneseš-li se nad místo i čas,
pak můžeš kdykoli být ve věčnosti zas.

Já sám jsem věčností, když z času vyjít mohu,
když Boha v sobě mám a sebe poznám v Bohu.

Člověče, blaženost svou můžeš sám si vzít -
jen musíš hoden být a musíš vážně chtít.

Smrt je věc blažená - a čím je silnější,
tím život krásnější se zrodit může z ní.

Já ve smrt nevěřím: Byť zmíral bych den ze dne,
vždy v život lepší se má duše při tom zvedne.

Jen smrt mne oprostí, a proto o ní dím,
že ona ze všeho tu je tím nejlepším.

Nic tebou nehýbe; tvůj duch to kolo je,
jež samo točí se a nemá pokoje.

Kdo nezná rozdílu v podstatě věcí všech,
ten bývá stejně tich v lásce i v bolestech.

Čas jako věčnost je a věčnost jako čas -
ty sám jen, člověče, v tom rozdíl děláš as.

Ty křížem z Golgaty neujdeš pekla zlobě,
není-li tento kříž pozdvihnut také v tobě.

Stůj - kam to spěcháš tak? Vždyť nebe v sobě máš.
Na cizích cestách, věř, se s Bohem nesetkáš.

Ta růže, kterou tu zří zevnější tvůj zrak,
ta od vší věčnosti už v Bohu kvetla tak.

Angelus Silesius

SPOMÍNANIE

Ľudia odchádzajú z našich čias,
veď človek ako tráva je.
Dozreje na zemi ako klas,
až nad ním zánik zaveje.

Potom už iba spomienok čas
nám líca slzou orosí.
Prchavé šťastie prečese vlas
a duša Pána poprosí:

Požehnaj Pane, tichým snom
ktorých si k sebe povolal!
Posvätil si ich pokojom
a večnosť spásy daroval.

To teší srdcia pozostalých,
tá nádej sprevádza aj nás.
Veď žitia čas nie je stály,
aj na jarný kvet sadne mráz.

Však stálosť cesty pred nami,
cieľ nám ukázal Kristus Pán!
Sme predsa láskou žehnaní,
školou života Boží chrám.

Napokon, Pane, počuj vzdych:
Sprevádzaj svoj ľud v každý čas!
Potešuj všetkých pozostalých,
vypočuj našich prosieb hlas!
Amen.

Vincent Blažko

POZVANIE

Počas detskej besiedky 9.12.2012 sa uskutoční DARČEKOVÁ PÁRTY. Táto besiedka bude úplne iná. Bude plná prekvapení, plná darčiekov, plná detí, plná napätia, plná hier a možno trošku dlhšia ako býva zvyčajne. Pozývame všetky deti, aj tie, ktoré ešte nenašli odvahu prísť medzi nás.

Po skončení služieb Božích ešte pozývame medzi deti aj ich rodičov alebo starých rodičov, na ktorých tiež bude čakať prekvapenie. Veď, kto by nemal rád darčeky a prekvapenia? :)

Tešia sa na vás Evka, Veronika a teta Alenka!

POZÝVAME NA PRAVIDELNÉ STRETNUTIA V ZBOROVEJ MIESTNOSTI NA UL. 1. MÁJA.:

konfirmandi – každý utorok, 1. roč. o 15:00 h

spevokol – každú stredu o 18:00 h

modlitebné spoločenstvo – každý štvrtok o 16:30 h

biblická hodina – každý štvrtok o 18:00 h

mládež – každý piatok o 18:00 h

detská besiedka – každú nedeľu počas služieb Božích

BLAHOŽELÁME JUBILANTOM

November

Bielená Mária	1.11.
Fabínyová Mária	4.11.
Lumtzerová Margita	9.11.
Bocková Elena	10.11.
Balážová Katarína	12.11.
Rošková Jarmila	12.11.
Záhoranský Štefan	13.11.
Pabiš Ladislav	15.11.
Pafko Michal	22.11.
Gildein Juraj	25.11.
Šingliarová Jana	27.11.
Bazsaiová Emília	30.11.

December

Lásková Anna	2.12.
Krajčinovská Anna	5.12.
Kubeková Alena	5.12.
Ilavský Ján	9.12.
Hyben Vladimír	11.12.
Kukurová Eva	12.12.
Muráň Martin	17.12.
Simonis Kurt	17.12.
Budzíková Jana	21.12.
Gavalierová Viera	31.12.

Sviatosť Krstu svätého prijali: Richard Šoltýs, Rastislav Hriceňák a Laura Dubašáková

Manželstvo uzavreli: Oliver Žoldáka a Jana Valosová, Tomáš Benko a Iveta Nováková, Peter Biskup a Miroslava Štrbáková

Do večnosti v nádeji na vzkriesenie odišli: Mária Sedláková (77), Ilsa Cvajnicová (90), Zuzana Gajdošová (97)

ROZPIS SLUŽIEB BOŽÍCH A ĎALŠÍCH CIRKEVNO-ZBOROVÝCH AKTIVÍT

NOVEMBER

2. Pi.	17.00	-	Poprad, Pamiatka zosnulých
4. Ne.	09.00	-	Poprad, 22. nedeľa po Svätej Trojici
	10.30	-	Stráže, 22. nedeľa po Svätej Trojici
8. Št.	18.00	-	Poprad, biblická hodina
11. Ne.	09.00	-	Poprad, 23. nedeľa po Svätej Trojici
	10.00	-	Poprad, sviatosť Večere Pánovej
15. Št.	18.00	-	Poprad, biblická hodina
18. Ne.	09.00	-	Poprad, 24. nedeľa po Svätej Trojici
22. Št.	18.00	-	Poprad, biblická hodina
25. Ne.	09.00	-	Poprad, 25. nedeľa po Svätej Trojici
	10.30	-	Spišská Sobota, 25. nedeľa po Svätej Trojici, sviatosť Večere Pánovej
28. St.	15.00	-	Zariadenie pre seniorov, Komenského ul., biblická hodina
29. Št.	15.00	-	Dom opatrovateľskej služby Xenón, biblická hodina
	18.00	-	Poprad, biblická hodina

Zborový list popradských evanjelikov. Pre vnútornú potrebu Evanjelického augsburského vyznania cirkevného zboru v Poprade, Námestie sv. Egídia 8/17; tel. farský úrad: 789 587 2; e-mail: ecavpp@stonline.sk; www.ecavpp.sk

Zodpovedný redaktor: Dr. Libor Bednár - zborový farár, jazyková úprava: Mgr. Zuzana Valeková, spolupráca: Ing. Zuzana Hybenová, Alena Chlebovcová a Mgr. Ing. Michal Findra, mládežnícky farár. Grafická úprava: Mgr. Samuel Bednár. Vydávanie zborového listu môžete podporiť milodarom. Ďakujeme.

DECEMBER

2. Ne. 09.00 - Poprad, 1. nedeľa adventná, začiatok cirk. roka
10.30 - Stráže, sviatosť Večere Pánovej
6. Št. 17.00 - Poprad, večerné služby Božie
9. Ne. 09.00 - Poprad, 2. nedeľa adventná
10.00 - Poprad, sviatosť Večere Pánovej
13. Št. 17.00 - Poprad, večerné služby Božie
16. Ne. 09.00 - Poprad, 3. nedeľa adventná
19. St. 15.00 - Zariadenie pre seniorov, Komenského ul.,
biblická hodina
20. Št. 15.00 - Dom opatrovateľskej služby Xenón, biblická hodina
17.00 - Poprad, večerné služby Božie
23. Ne. 09.00 - Poprad, 4. nedeľa adventná
10.00 - sviatosť Večere Pánovej
24. Po. 15.00 - Spišská Sobota, Štedrovečerné Služby Božie
17.00 - Poprad, Štedrovečerné Služby Božie
25. Ut. 09.00 - Poprad, 1. slávnosť vianočná
10.30 - Stráže, 1. slávnosť vianočná
26. St. 09.00 - Poprad, 2. slávnosť vianočná
10.00 - sviatosť Večere Pánovej
30. Ne. 09.00 - Poprad, Nedeľa po Vianociach
10.30 - Spišská Sobota, Nedeľa po Vianociach
31. Po. 16.00 - Spišská Sobota, silvestrovské služby Božie
16.00 - Poprad, Silvestrovské služby Božie

JANUÁR 2013

1. Ut. 09.00 - Poprad, Novoročné služby Božie
10.30 - Stráže, Novoročné služby Božie
6. Ne. 09.00 - Poprad, Zjavenie Krista Pána
10.30 - Stráže, Zjavenie Krista Pána

*Zborový list, rozpis Služieb Božích
a viac informácií o cirkevnom zbere
nájdete aj online na: www.ecavpp.sk*